

Pressekommuniqué zu den Sitzungen des Holländisch-skandinavischen Komitees mit der Delegation aus Finnland am 23.-24. Mai 1917, 25. Mai 1917

Das holländisch-skandinavische Komitee hat Mittwoch und Donnerstag 23. und 24. Mai 1917, die finnländische Delegation, welche aus den Genossen Yrjö **Sirola** und Karl **Wiik** besteht, empfangen.

Diese Vertreter des finnländischen Parteivorstandes und der finnländischen sozialdemokratischen Parlamentsfraktion, trugen ihre Auffassung vor ueber die Art und Weise, die rechtliche Stellung Finnlands am besten zu ordnen. Nach ihrer Meinung wird diese Auffassung von den politisch gereiften Elementen unter den Finnländern geteilt. Dieser Auffassung gemäss muesse die erwähnte Frage als eine Frage völkerrechtlicher Natur betrachtet werden und ihre Behandlung da finden, wo internationale Probleme ueberhaupt besprochen werden, u.a. also auf dem kommenden Friedenskongresse.

Diese Forderung ist durch die schutzlose Lage motiviert, worin sich Finnland befinden wuerde, wenn in der Zukunft nationalistische oder sogar imperialistische Strömungen in Russland die Oberhand bekommen sollten. Die Dankbarkeit, welche das finnländische Volk den revolutionären Elementen in Russland schuldet, als denjenigen, durch welche auch Finnland von dem Zarentum und den reaktionären Elementen der russischen Reichsduma befreit worden ist, kann durchaus nicht das finnländische Volk der Pflicht ueberheben, seine eigene Zukunft auf dem festesten Grunde zu sichern. Die Stellung Finnlands muss auf einem Grunde, der Finnland die volle Möglichkeit einer freien Entwicklung garantiert, gebaut werden, und das finnländische Volk hegt die innige Hoffnung, dass die russische Demokratie diese Forderung anerkennen wird und durchsetzen kann, dass von russischer Seite der Verwirklichung der finnländischen Forderungen keine Hindernisse begegnen werden.

Die autonome Stellung Finnlands hat bisher, allen Mängeln zum Trotz, eine beträchtliche kulturelle Entwicklung des Landes ermöglicht. Der grösste dieser Mängel war, dass die Entscheidung ueber finnländische Angelegenheiten in Petrograd lag.

Dadurch ist es geschehen, dass den Interessen des finnländischen Volkes entgegengesetzte Interessen die Entscheidung finnländischer Fragen beeinflusst haben. Eine solche Ordnung hat bisweilen zu einer rücksichtslosen Vernachlässigung der Interessen des finnländischen Volkes gefuehrt und muss auf jeden Fall von einem nationalen Selbstbewusstsein wie demjenigen des finnländischen Volkes als eine Demuetigung gefuehlt werden. Die Bestrebungen Finnlands zu einem grösseren Selbstbestimmungsrechte sind durch seine ganze geschichtliche Entwicklung, die derjenigen Russlands niemals ähnlich war, motiviert.

Die Gesellschaftsordnung Finnlands, seine Gesetze, seine Kulturform, Sprache u.s.w., sind auch demjenigen des russischen Volkes so unähnlich. Infolgedessen strebt das finnländische Volk nach der Eroberung der möglichst grossen Selbstständigkeit, die verwirklicht und befriedigend gesichert werden kann.

Die Träger der russischen Revolution haben die Freiheit der Völker auf ihre Fahne geschrieben. Dieser Umstand hat in dem finnländischen Volke die Ueberzeugung gestärkt, dass der Zeitpunkt jetzt da ist den Wunsch des finnländischen Volkes nach völliger Unabhängigkeit zu verwirklichen, was als die einzig zuverlässige Weise die nationalen Forderungen des finnländischen Volkes zu befördern und die Konflikte zu vermeiden, die einer fortdauernden Vereinbarung mit Russland entspringen könnten aufgefasst wird.

Die Sozialdemokraten Finnlands huldigen vollständig dem von der internationalen Socialdemokratie behaupteten Grundsatz von dem Selbstbestimmungsrechte aller Völker und fordern, dass auch das finnländische Volk ueber seine Stellung selbst entscheiden darf.

Sie appellieren an ihre Genossen in den andern Ländern und hoffen, dass diese, die den Bestrebungen des finnländischen Proletariats so oft ihre Sympathien ausgesprochen haben, auch jetzt denselben ihre volle Unterstützung geben werden.

Hinsichtlich der uebrigen politischen Fragen, hat sich die Delegation, da sie in dieser Hinsicht noch kein Mandat erhalten hat, darauf beschränkt, ihre persönliche Meinung auszusprechen, und sie wird später die Stellungnahme der Partei schriftlich oder muendlich mitteilen. Die sozialdemokratische Partei Finnlands hat sich selbstverständlich zugunsten einer allgemeinen Konferenz erklärt.

Quelle: Arbetarrörelsens arkiv och bibliotek (Archiv und Bibliothek der schwedischen Arbeiterbewegung). 1917 Friedenskonferenz in Stockholm, Holländsk-skandinaviska kommittén, Box 1. Hekt. Document nr: P/19c, 3 Seiten.

Lehdistötiedote 25.5.1917 hollantilais-skandinaavisten kokousten 23.-24.5.1917 niistä istunnoista, joissa mukana on valtuuskunta Suomesta

Hollantilais-skandinaavinen komitea on ottanut keskiviikkona ja torstaina 23. ja 24. toukokuuta 1917 vastaan Suomesta valtuuskunnan, joka koostui tovereista Yrjö Sirola ja Karl Wiik.

Nämä Suomen puoluejohdon ja Suomen sosialidemokraattisen eduskuntaryhmän edustajat toivat esille mielipiteensä Suomen oikeudellisen aseman parhaimmasta järjestelytavasta. Heidän mielipiteensä mukaan tämän näkemyksen jakavat poliittisesti kypsät ainekset suomalaisten keskuudessa. Heidän käsityksensä mukaan mainittua kysymystä tulee katsoa luonteeltaan kansainvälisen lain kysymyksenä ja sitä tulisi käsitellä siellä, missä kaikista kansainvälistä ongelmista, mm., keskustellaan. Näin ollen tulevassa rauhankonferenssissa.

Tätä vaatimusta perustelee Suomen turvaton asema siinä tapauksessa, jos kansallismieliset tai jopa imperialistiset virtaukset saavat tulevaisuudessa yllätteen Venäjällä. Se kiitollisuus, jota Suomen kansa tuntee Venäjän vallankumouksellisia aineksia kohtaan, joiden kautta Suomi vapautui tsarismista ja Venäjän valtakunnanduuman taantumuksellisista aineksista, ei täysin vapauta Suomen kansaa velvollisuudesta varmistaa oma tulevaisuutensa mahdollisimman vakaalle pohjalle. Suomen aseman tulee rakentua pohjalle, joka takaa Suomelle täyden mahdollisuuden vapaaseen kehitykseen ja Suomen kansa vaalii harrasta toivetta, että Venäjän demokratia tunnustaa tämän vaatimuksen ja voi varmistaa, että Venäjän puolella Suomen vaatimukset eivät kohtaa mitään vastusta.

Suomen autonominen asema on tähän asti kaikista puutteista huolimatta taannut maan merkittävän kulttuurikehityksen. Kaikkien näiden puutteiden suurin haitta oli se, että Suomen asioiden päätökset tehdään Pietarissa.

Sitä myöden on tapahtunut, että Suomen kansalle vastakkaiset intressit ovat vaikuttaneet Suomen kysymysten ratkaisuun. Sellainen asiantila on joskus johtanut Suomen kansan etujen häikäilemättömään laiminlyöntiin ja mitä ehdottomasti tulee pitää Suomen kansan itsetuntoon nähden nöyryytyksenä. Suomen pyrkimykset suurempaan itsemääräämisoikeuteen pohjautuvat maan koko historialliseen kehitykseen, mikä ei koskaan ole samalla tavalla motivoinut Venäjää.

Suomen yhteiskuntajärjestys, sen lait, sen kulttuurin muoto, kieli jne ovat täysin toisenlaisia kuin Venäjän. Tästä johtuen Suomen kansa ponnistaa voimansa saavuttaaksen sen suurimman mahdollisen riippumattomuuden, joka voidaan toteuttaa ja suojata riittävästi.

Venäjän vallankumouksen ylläpitäjät ovat kirjoittaneet kansojen vapauden lippuunsa. Tämä seikka on vahvistanut sitä Suomen kansan vakaumusta, että nyt on aika Suomen kansan täyden itsenäisyyden toiveen toteuttamiselle, ainoana luotettavana tapana Suomen kansan kansallisten vaatimusten eteenpäin viemiseksi ja jolla tavalla voidaan välttää ne hankaukset, jotka syntyvät asioiden jatkuvasta järjestelystä Venäjän kanssa,

Suomen sosialidemokraatit kunnioittavat täysin kansainvälisen sosialidemokratian vakuutusta kaikkien kansojen itsemääräämisoikeudesta ja vaativat, että myös Suomen kansan sallittaisiin päättää asemastaan itse.

He vetoavat tovereihinsa muissa maissa ja toivovat, että nämä kun ovat niin usein julkituoneet myötätuntonsa Suomen proletariaatin toiveille, antavat saman täyden tukensa myös nyt.

Mitä muihin poliittisiin kysymyksiin tulee, valtuuskunta, kun ei ole saanut tähän mandaattia, on rajoitettu esittämään henkilökohtaiset mielipiteensä ja he tulevat myöhemmin tiedottamaan puolueen kannanotoista kirjallisesti tai suullisesti. Suomen sosialidemokraattinen puolue on ilmaissut tietysti tuen yleiselle konferenssille.

Lähde: Ruotsin työväenliikkeen arkisto ja kirjasto. Vuoden 1917 Tukholman rauhankonferenssi. Arbetarrörelsens arkiv och bibliotek, Holländsk-skandinaviska kommittén, box 1. hektog., Asiakirja No.: P/19C 3 s. Käännös saksasta Pauli Kruhse.

Press communiqué to the meetings of the Dutch-Scandinavian committee with the delegation from Finland on the 23rd-24th of May, 1917, 25th of May, 1917

The Dutch-Scandinavian committee has received on Wednesday and Thursday 23rd and 24th of May, 1917 the Finnish delegation consisting of comrades Yrjö Sirola and Karl Wiik.

These representatives of the Finnish party executive and the Finnish Social Democratic parliamentary group, carried their view about the way to organize the legal position of Finland at best. According to their opinion, this view is shared by the politically mature elements among the Finns. According to this argument, the mentioned question must be looked as a question of international law character and should find their treatment there where international problems, inter alia, are all discussed. Thus in the coming peace congress.

This requirement is motivated by the defenceless situation in which Finland would be, if, in the future nationalistic or even imperialistic tendencies should get the upper hand in Russia. The gratitude which the Finnish nation owes to the revolutionary elements in Russia, as those through which also Finland has been freed from Tsardom and the reactionary elements in the Russian State Duma, cannot fully free the people of Finland from the duty to secure its own future on the most firm basis. The status of Finland must be built on a basis which guarantees Finland the full possibility of a free development, and the Finnish people cherishes the tender hope that the Russian democracy will recognise this demand and can enforce that on Russian side of the realisation of the Finnish demands will meet no obstacle.

The autonomous status of Finland has allowed up to now, despite of all defects, a substantial cultural development of the country. Biggest of these shortcomings was that the decision on Finnish matters lays in Petrograd.

Thereby it has happened that interests opposite those of the Finnish nation have influenced the decision of Finnish questions. Such a state of affairs has sometimes led to reckless neglect of the interests of the Finnish people, and must be felt definitively in regard of the self-consciousness of the Finnish people as a humiliation. The attempts of Finland to a larger right of self-determination are motivated by her whole historical development, which never similarly motivated Russia.

The social order of Finland, her laws, her form of culture, language etc., are also so unlike to those of the Russian nation. Consequently the Finnish people strives for the conquest of the largest possible independency which can be realized and adequately protected.

The bearers of the Russian revolution have written the freedom of the peoples on their flag. This fact has strengthened the conviction in the Finnish people that right now the wish of the Finnish people for complete independence should be realized, as the only reliable manner to carry the national demands of the Finnish people and which means avoiding the conflicts which could arise from a continual arrangement with Russia.

The social democrats of Finland honour completely the principle assured by the international social democracy of the self-determination rights of all peoples and demand that also the Finnish people would be allowed to decide its status by itself.

They appeal to their comrades in the other countries and hope that these which have pronounced so often their sympathies to the aspirations of the Finnish proletariat will give their very same full

support also now.

As regards the other political questions, the delegation, as it has not received a mandate in this respect, is limited to express their personal opinion, and they will later inform of the attitude of the party in writing or verbally. The social democratic party of Finland has, of course, declared itself in favour of a general conference.

Source: The Swedish Labour Movement Archive and Library. The 1917 Stockholm Peace Conference. Documents. Arbetarrörelsens arkiv och bibliotek, Holländsk-skandinaviska kommittén, box 1. hect., Document No.: P/19C. 3 p. Translation from German by Pauli Kruhse.